

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1248/2017
07.12.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Рајка Марковића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Рајка Марковића, адвоката Милорада Ђоковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 10/17 од 16.05.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 843/17 од 08.08.2017. године, у седници већа одржаној 07.12.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Рајка Марковића, адвоката Милорада Ђоковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 10/17 од 16.05.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 843/17 од 08.08.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 10/17 од 16.05.2017. године, окривљени Рајко Марковић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.11.2016. године до 16.05.2017. године. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета – једног будака насађеног на дрвену држалицу дужине око 1,20 метара, као предмета употребљеног за извршење кривичног дела. Оштећени АА је упућен да имовинско-правни захтев остварује у парници. Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати паушални износ од 10.000,00 динара, као и да плати друге трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 843/17 од 08.08.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Рајка Марковића, а пресуда Вишег суда у Ужицу К 10/17 од 16.05.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Рајка Марковића, адвокат Милорад Ђоковић, у смислу члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати првостепенom суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног, у захтеву за заштиту законитости истиче да су и поред тога што утврђено чињенично стање, упућује на закључак да је оштећени показао изузетну упорност и истрајност да се обрачуна са окривљеним (затрпавајући ногама плитко ископани канал и непрекидно држећи у руци метални штап дужине око 1 метра), првостепени и другостепени суд закључили да у конкретном случају нема противправног напада од стране оштећеног, као елемента нужне одбране. Према ставу браниоца, чак и да оштећени критичном приликом није замахнуо металном шипком према окривљеном, окривљени није могао, уз дужну пажљивост, оценити да ли је напад стваран или нестваран, због чега бранилац оцењује да би у конкретном случају (чак и да није било напада), постојала такозвана „путативна“ или уображена нужна одбрана, а то би у крајњој линији, према наводима захтева, довело до ублажавања казне.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену доказа од стране нижестепених судова и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, те на сопственој верзији утврђеног чињеничног стања, изводи закључак у погледу правне квалификације.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић, с.р.

За председника већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић